

7.3.93 זכרון ים 810 י"ב זאבן האלף
סריבוב: זאבן ליק, אצורה זאבן

כשכבא מת

כשכבא מת הכל נראה
שחור ואפל.
כשכבא מת כולם היו עצובים
מאוד מאוד.
כשכבא מת סבא עזב
אותנו לתמיד.
אולי לא לתמיד הוא זוכר
אותנו היטב ואנחנו אותו
זוכרים היטב.
אנחנו זוכרים אותו מהתמונות
ומכל הלב.
כשכבא מת אהבה מאוד
גדולה עזבה אותנו,
גדולה מאוד
כשכבא מת.

נעמה אופק

זכר יצחק (איצ'ה) אופק

יהדות לטביה, בזמן העצמאות המדינית הקצרה שלה, היתה מיוחדת במינה, ליברלית, פתוחה לרגשי הכלל ולא נוטה לקיצוניות.
היו בה המעמדות השכיחים ליהדות הגולה, אך גם בעלי-מלאכה מכל הסוגים. יהודי לטביה זכו לחופש רב, פיתחו פעילות עניפה בכל השטחים, בהרמוניה מלאה בין כל המפלגות המצויות בה.
אנשי לטביה היו גלויי-לב, אנושיים מאד, חרוצים ומסבירי פנים, ערים למתרחש בקהילותיהם ובגורל העם היהודי בתפוצות.
כך אני רואה את איצ'ה - כבן נאמן ליהדות יקרה זו, שעלמה בשואה ורק מתי-מספר, שרידים מעטים, הצליחו להגיע לחוף מבטחים. איצ'ה התחבב עלי מהרגע שבאתי לרמה. תמיד גלוי, ישיר במבט והדיבור, מוכן תמיד להטות שכם, פתוח לרחשי הציבור, עממי, סקרן לשמוע. כשהיה מטייל עם אחד מנכדיו המרובים, תמיד מצאתי איתו, אפילו לרגע קט, שפה משותפת, על ענייני פוליטיקה, משק וחכונות מארצנו הקודמת. אהבתי אותו על גילוי הלב, הפשטות, אורך הרוח החברתי והיושר שלו.
בצער עמוק נאלצתי להיות עד למצבו המתדרדר בשנים האחרונות לחייו. נסיתי לעודד אותו ושמחתי עם כל שיפור קל שחל במצב בריאותו. הוא נחרט בזכרוני כרע וחבר, בר-שיח, מקשיב וסבלני. שמחתי יחד איתו בשמחת משפחתו העניפה, שכולה ממשיכה לראות את הרמה כבית וכהמשך דרכה.
השתתפתי החמה בצער המשפחה במיוחד לצפורה, חברתו לחיים ארוכים, שבשקט ובמסירות אין קץ, השתדלה להקל עליו את שעותיו הקשות והכאובות.

יהי זכרו ברוך

צבי שאול